

Sygn. akt VI Gz 82/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska (spr.)

Sędziowie SO Zbigniew Krepski, SO Małgorzata Bartczak - Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w G.

przeciwko F.sp. z o.o. w M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego F. sp. z o.o. w M. na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 15 marca 2016r., sygn. akt V GC 791/15

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Toruniu.

SSO Zbigniew Krepski SSO Joanna Rusińska SSO Małgorzata Bartczak Sobierajska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku tego Sądu z dnia 7 października 2015 r. uznając, że skarżący uchybił tygodniowemu terminowi, o jaki mówi art. 169 § 1 k.p.c. Według twierdzeń pozwanego przyczyna uchybienia terminu ustała w dniu 13 listopada 2015 r. natomiast wniosek o przywrócenie terminu został nadany w dniu 4 grudnia 2015 r. w tym stanie rzeczy były podstawy do odrzucenia wniosku pozwanego na podstawie art.171 k.p.c.

Pozwany wniósł zażalenie domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez przywrócenie terminu do wniesienia apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione, aczkolwiek z innych względów niż wskazane przez skarżącego.

Postanowienie w przedmiocie przywrócenia terminu (oddalające, uwzględniające lub odrzucające wniosek), co do zasady nie jest postanowieniem kończącym sprawę i nie podlega osobnemu zaskarżeniu na podstawie art.394 § 1 k.p.c.; w tym także gdy dotyczy środka odwoławczego lub środka zaskarżenia. W przypadku oddaleniu lub odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu sąd powinien jednocześnie odrzucić środek odwoławczy jako spóźniony i to postanowienie jako kończące sprawę podlega dopiero zaskarżeniu. Mając powyższe na uwadze, prima facie zażalenie pozwanego należałoby zatem odrzucić jako niedopuszczalne na podstawie art.373 k.p.c. w zw. z art.397 § 2

k.p.c. (por. postanowienie SN z 3.2.2012 r., I CZ 161/11, LEX nr 1157540 i postanowienie SA w Poznaniu z 13.1.2014 r., I ACz 2146/13, LEX nr 1416237)

In concreto mamy jednak do czynienia z sytuacją, w której zaskarżone orzeczenie de facto kończy sprawę, gdyż z uwagi na brak apelacji strony pozwanej, nie jest możliwe odrzucenie środka odwoławczego, a więc wydanie orzeczenia kończącego sprawę.

Badanie wniosku o przywrócenie terminu powinno przebiegać w trzech etapach. W pierwszej kolejności przewodniczący powinien wszcząć postępowanie w trybie art.130 k.p.c., które może zakończyć się wydaniem zarządzenia o zwrocie wniosku, następnie sąd powinien zbadać wniosek pod kątem warunków, których uzupełnienie prowadzi do odrzucenia wniosku, a dopiero gdy żadna z tych ewentualności nie zachodzi, przystąpić do merytorycznego zbadania wniosku (H.Pietrkowski, *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*. Warszawa 2009, por. 227-228).

W orzecznictwie i piśmiennictwie przyjmuje się, że brakiem formalnym wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji jest niedołączenie apelacji. Niespełnienie zarówno wymagań formalnych wniosku o przywrócenie terminu, jak i wymagań formalnych lub fiskalnych dołączonego do niego środka zaskarżenia prowadzi do zastosowania rygoru procesowego w postaci zwrotu wniosku o przywrócenie terminu (por. uchwała SN 28.4.2011 r., III CZP 19/10, OSNC 2010, nr 10, poz.138 z glosą S.Cieślaka, PPC 2011, nr 4, s.132,),

W rozpatrywanej sprawie, Przewodniczący w Sądzie I instancji, pomimo takiego obowiązku, nie wezwał pełnomocnika pozwanego do usunięcia braków formalnych wniosku o przywrócenie terminu poprzez dołączenie odpisu apelacji, która pozbawiona będzie braków formalnych i fiskalnych, lecz a priori odrzucił wniosek pozwanego na podstawie art.171 k.p.c. Takie postępowanie jest wadliwe, chociażby z tego względu, że z góry przesądza o bezzasadności wniosku, uniemożliwiając Sądowi drugiej instancji (przynajmniej teoretycznie) wydania orzeczenia reformatoryjnego. Nie można bowiem w wyniku kontroli instancyjnej przywrócić terminu na skutek wniosku, który ma braki formalne.

Z tych względów, uznając, że w okolicznościach niniejszej sprawy zaskarżone postanowienie kończy postępowanie, gdyż nie ma możliwości odrzucenia apelacji z uwagi na jej niedołączenie do wniosku, na skutek zażalenia należało uchylić postanowienie Sądu I instancji jako przedwczesne i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego rozpoznania na podstawie art.386 1 4 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy na wstępie wezwać pełnomocnika pozwanego do usunięcia braków formalnych wniosku o przywrócenie terminu, poprzez złożenie apelacji pozbawionej braków formalnych i fiskalnych. Dalsze postępowanie uzależnione jest natomiast od wykonania wezwania wydanego na podstawie art.130 k.p.c.

Tylko na marginesie można dodać – czego świadoma powinna być strona pozwana – że zarządzenie przewodniczącego o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu nie podlega zaskarżeniu (por uchwała SN z 27.3.2008 r., III CZP 11/08, OSNC 2009, nr 5, poz.66).

SSO Zbigniew Krepski SSO Joanna Rusińska SSO Małgorzata Bartczak Sobierajska

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)